DOMSTOLENS DOM (TREDJE AFDELING)
AF 9. FEBRUAR 1984 [1]

Cornelis Henrick Fabius
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd — udelukkelse fra de mundtlige prøver i en almindelig udvælgelsesprøve«

Sag 39/83

Sammendrag

Tjenestemænd — ansættelse — udvælgelsesprøve — tilrettelæggelse — nærmere betingelser — fastsættelse — administrationens skøn

Ansættelsesmyndigheden har en udstrakt skønsfrihed ved fastsættelsen af de kvalifikationskriterier, som er afgørende for de stillinger, der skal besættes, og følgelig ved fastsættelsen af betingelserne for udvælgelsesprøven i henhold til disse kriterier og i tjenestens interesse.

I sag 39/83

CORNELIS HENRICK FABIUS, Haag, ved advokat med møderet for Arrondissementsrechtbank, Haag, Eric Grabandt, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat E. Arendt, Centre Louvigny, 34 B/IV, rue Philippe-II,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, ved Hendrik van Lier, Kommissionens juridiske tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Oreste Montalto, Kommissionens juridiske tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

1 — Processprog: Nederlandsk.

angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 22. december 1982, hvorved den opretholdt udelukkelsen af sagsøgeren fra den mundtlige prøve i udvælgelsesprøve KOM/A/325,

har

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

sammensat af afdelingsformanden Y. Galmot, dommerne U. Everling og C. Kakouris,

generaladvokat: Sir Gordon Slynn
justitssekretær: assisterende justitssekretær J. A. Pompe

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb samt parternes påstande, anbringender og argumenter kan sammenfattes således:

I — Faktiske omstændigheder

1. Sagsøgte, Kommissionen for De europæiske Fællesskaber offentliggjorde i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af 12. september 1981 (C 233, s. 21) meddelelse om udvælgelsesprøve KOM/A/325 vedrørende en »almindelig undvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige i lønklasse 7 og 6 i kategori A«.

I henhold til meddelelsen oprettedes ansættelsesreserven med henblik på at besætte ledige eller nyoprettede stillinger i Kommissionens tjenestegrene, som gik ud på udførelse efter almindelige retningslinjer af planlægnings-, undersøgelses- eller tilsynsopgaver vedrørende Fællesskabernes virksomhed på det politiske, administrative og finansielle område. Der kunne vælges mellem følgende emner:

— Forbindelser med tredjelande;

— presse og informationsteknik;

— offentlige finanser-bogføring-revision;

— administration i almindelighed.

2. Afsnit V i meddelelsen om udvælgelsesprøven, der har overskriften »skriftlige prøver — adgang til den mundtlige prøve«, har følgende ordlyd:

»1. Arten af de skriftlige prøver:

a) prøve i forståelse og logisk ræsonnement, der giver mulighed for at vurdere ansøgerens evne til at udføre planlægnings-, undersøgelses- eller tilsynsopgaver; denne prøve kræver ingen særlige skolekundskaber (varighed: 2 timer);

b) prøve af tre timers varighed, der giver mulighed for at vurdere, om ansøgeren har den almenviden, som er nødvendig for at kunne beklæde en tjenestemandsstilling i en international institution. Prøven vil eventuelt kunne bestå i behandling af en sag.

2. Bedømmelse af prøverne:

— Prøve 1.a): fra 0 til 40 points;

— prøve 1.b): fra 0 til 60 points.

De ansøgere, der ikke har opnået mindst 20 points ved prøve 1.a) og mindst 30 points ved prøve 1.b), kan ikke længere komme i betragtning.

3. Adgang til den mundtlige prøve:

Adgang til den mundtlige prøve har ansøgere, som — udover at opfylde minimumskravene under pkt. V.2. — har opnået de bedste resultater ved de skriftlige prøver . . .«.

3. Sagsøgeren, Cornelis Fabius, der er født den 5. juni 1950, indgav ansøgning til udvælgelsesprøve KOM/A/325 (han valgte »forbindelser med tredjelande«) og fik adgang til prøverne.

De skriftlige prøver fandt sted i Haag den 28. juni 1982.

Ved skrivelse af 10. november 1982 meddelte Kommissionen ham, at hans prøver ikke var gode nok til at han kunne få adgang til den følgende prøve i udvælgelsesprøven.

I den første prøve (»forståelse og logisk ræsonnement«) havde han opnået 13,82 points ud af 40, hvor en karakter på under 20 points medførte udelukkelse.

I den anden prøve opnåede C. Fabius i øvrigt 46 points ud af 60.

Ved skrivelse af 28. november 1982 anmodede sagsøgeren Kommissionen om at tage hans sag op til fornyet overvejelse, idet han blandt andet anførte, at han ikke fandt det rimeligt, at prøven i »forståelse og logisk ræsonnement« var så afgørende for prøvens udfald.

Ved afgørelse af 22. december 1982 afviste chefen for Kommissionens afdeling »ansættelse« sagsøgerens ansøgning; han gjorde sagsøgeren opmærksom på, at denne i mindre grad havde klaget over udvælgelseskomiteens afgørelse end over de almindelige bestemmelser vedrørende den anfægtede udvælgelsesprøve, som både ansøgeren og udvælgelseskomiteen havde godkendt.

Nærværende søgsmål er anlagt til prøvelse af nævnte afgørelse.

Den 20. februar 1983 anmodede sagsøgeren om, at Kommissionen gennemgik udvælgelseskomiteens konklusioner; hertil svarede Kommissionen den 16. marts 1983, at udvælgelseskomiteens afgørelser og konklusioner træffes helt uafhængigt, og at udvælgelseskomiteen i den foreliggende sag havde overholdt de bestemmelser, der i henhold til meddelelsen om udvælgelsesprøven var gældende for prøven.

II — Skriftveksling og parternes påstande

Ved stævning, indgivet den 15. marts 1983, har sagsøgeren anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber. Han har nedlagt følgende påstande:

— Kommissionens afgørelse om at opretholde udelukkelsen af sagsøgeren fra adgang til den mundtlige prøve i udvælgelsesprøve KOM/A/325, som blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 22. december 1982 fra kontorchefen i afdelingen »ansættelse«, annulleres;

— Kommissionen kendes pligtig inden tre måneder efter domsafsigelsen at foretage en nærmere undersøgelse af sagsøgerens egnethed; subsidiært kendes Kommissionen pligtig til at give sagsøgeren lejlighed til at deltage i en senere udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af fuldmægtige i lønklasserne 7 og 6 i kategori A, uanset den aldersgrænse, der fastsættes i meddelelsen om udvælgelsesprøven, alt under anvendelse af de principper, som Domstolen har fastsat;

— sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse;

— sagsøgeren tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Ved supplerende processkrift, registreret på Domstolens justitskontor den 21. april 1983, har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionens afgørelse, som blev meddelt sagsøgeren i skrivelse af 16. marts 1983, annulleres; subsidiært fastslås det, at Kommissionen har undladt at træffe en afgørelse, som sagsøgeren havde anmodet om ved skrivelse af 20. februar 1983;

2. Det fastslås, at Kommissionen er pligtig på ny at undersøge sagsøgerens egnethed med henblik på at deltage i udvælgelsesprøven.

Efter at have set Kommissionens svarskrift, hvoraf det efter sagsøgerens opfattelse fremgår, at Kommissionen betragter skrivelsen af 16. marts 1983 som en simpel bekræftelse af afgørelsen af 22. december 1982, har sagsøgeren i replikken, som blev registreret den 19. maj 1983, udtrykkeligt erklæret, at han trak sine »yderligere påstande tilbage med henblik på en hurtigere behandling af sagen«.

Endelig har sagsøgeren ved begæring om foreløbige forholdsregler, som blev registreret på Domstolens justitskontor den 20. april 1983, begæret:

»— at det foreløbig pålægges Kommissionen at give sagsøgeren adgang til den resterende del af udvælgelsesprøve KOM/A/325, indtil der er truffet afgørelse i hovedsagen, subsidiært, at det pålægges Kommissionen foreløbig at pålægge udvælgelseskomiteen for udvælgelsesprøve KOM/A/325 at give sagsøgeren adgang til den resterende del af udvælgelsesprøve KOM/A/325, indtil der er truffet afgørelse i hovedsagen, idet det i begge tilfælde udtrykkeligt bestemmes, at sagsøgeren, såfremt han består den

mundtlige prøve, skal opføres på den reserveliste, der er udarbejdet eller skal udarbejdes, indtil der er truffet afgørelse i hovedsagen;

— Kommissionen tilpligtes at afholde sagsøgerens omkostninger.«

Ved kendelse af 30. juni 1983 blev begæringen ikke taget til følge.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (tredje afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

III — Parternes anbringender og argumenter

1. Sagsøgeren

Sagsøgeren har som sit eneste anbringende gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med rimelighedsprincippet og princippet om »omhyggelig forvaltning«.

C. Fabius har i den forbindelse fremført tre argumenter: *at* Kommissionen har tillagt et enkelt bedømmelseskriterium afgørende betydning, *at* den har tillagt en uegnet prøve afgørende betydning, og endelig, *at* den har afvist at afholde en ny prøve for sagsøgeren.

a) Kommissionen har tillagt et enkelt bedømmelseskriterium afgørende betydning

— Sagsøgeren har anført, at han alene blev udelukket fra at deltage i den følgende del af udvælgelsesprøven, fordi de points, han opnåede i prøven i »forståelse og logisk ræsonnement«, ikke var tilstrækkelige, mens resultatet af den anden prøve var langt højere end nødvendigt.

— Han har gjort gældende, at en sammenlægning af minimumskravene i de to prøver giver et samlet antal på 50 points, mens han i alt opnåede 59,82 points; afgørelsen om at udelukke ham blev således ene og alene truffet på grundlag af prøven i »forståelse og logisk ræsonnement«, hvor han ikke opnåede minimumskarakteren.

— Sagsøgeren har i den forbindelse henvist til sin skrivelse af 28. november 1982, hvori han klagede til Kommissionen over en ensidig metode til bedømmelse af ansøgerne, og sagsøgeren har krævet, at skrivelsens indhold betragtes som en integrerende del af søgsmålet.

I skrivelsen fremhævede C. Fabius navnlig, at for at kunne deltage i den anden skriftlige prøve og opnå de points han havde opnået, måtte man nødvendigvis have gode evner med hensyn til »forståelse og logisk ræsonnement«, som ikke kan bedømmes alene på grundlag af en intelligensprøve.

— Sagsøgeren har konkluderet, at den anfægtede afgørelse er i strid med rimelighedsprincippet og princippet om en »omhyggelig forvaltning« i den forstand, at et enkelt disponibelt bedømmelseskriterium automatisk er tillagt afgørende betydning, uden at der af særlige grunde er givet mulighed for en mere detaljeret prøve.

b) Kommissionen har tillagt en uegnet prøve afgørende betydning

Sagsøgeren har anført, at den anfægtede afgørelse er i strid med princippet om »omhyggelige forvaltning« derved, at en

prøve, der ikke er tilstrækkelig egnet som grundlag for at give ansøgerne adgang, er tillagt afgørende betydning.

— Han har i den forbindelse fremlagt en skrivelse fra Nederlandse Rijks Psykologiske Dienst, dateret den 26. november 1982, hvoraf det fremgår dels, at intelligensprøver ikke kan betragtes som et tilstrækkeligt troværdigt bedømmelseskriterium, navnlig fordi en persons præstationer i en eksamenssituation kan være noget ringere end hans præstationer i andre situationer, og dels, at man udtalte sig negativt med hensyn til sagsøgerens ansættelse i den nederlandske statsadministration, selv om han siden har arbejdet dér på helt tilfredsstillende måde.

— Sagsøgeren har ligeledes fremlagt skrivelser fra det nederlandske udenrigsministerium og indenrigsministerium, hvoraf det fremgår, at udtalelser fra psykologer ikke kan tillægges afgørende betydning, og at sådanne udvælgelsesprocedurer »giver anledning til en vis betænkelighed«.

— Sagsøgeren har tilføjet, at i de seneste år har man ikke i Nederlandene i almindelighed tillagt intelligensprøver en sådan absolut værdi med henblik på ansættelser inden for den offentlige administration.

— Med hensyn til intelligensprøver har sagsøgeren endelig anført, at Kommissionen og Nederlandene ikke på det punkt har samme opfattelse, og at Nederlandene har lagt vægt på, at ansættelses- og udvælgelsesprocedurerne blev ændret.

På grundlag heraf har sagsøgeren hævdet, at han har fortolket de dokumenter, han har fremlagt som bilag til stævningen, korrekt.

c) Kommissionen har med urette afvist at afholde en ny prøve for sagsøgeren

C. Fabius har anført, at den anfægtede afgørelse er i strid med princippet om »omhyggelig forvaltning« i den forstand, at Kommissionen afviste at gennemføre en mere detaljeret prøve for sagsøgeren, da den fik kendskab til den udførlige kritik, som sagsøgeren fremførte i sin skrivelse af 28. november 1982.

Hverken i den ovenfor nævnte brevveksling eller i svarskriftet har Kommissionen taget stilling til sagsøgerens argumenter.

d) Sagsøgeren har desuden tilbudt at bevise:

— At såvel hans nuværende arbejdsgiver (Ministeriet for Trafik og Offentlige Arbejder) som i øvrigt hans tidligere arbejdsgiver (Udenrigsministeriet) er tilfreds med hans arbejdsindsats;

— at Kommissionen og de nederlandske myndigheder ikke har samme opfattelse af de udvælgelseskriterier, Kommissionen lægger til grund ved ansættelser.

e) Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at han har en særlig interesse i at anlægge sag.

Da han på nuværende tidspunkt er 32 år, opfylder han ikke længere den aldersgrænse, der gælder for ansøgere, og vil således ikke kunne deltage i flere almindelige udvælgelsesprøver.

Dette er baggrunden for, at Kommissionen for at kunne fuldbyrde en dom, der tager hans påstand til følge, »kendes

pligtig inden tre måneder efter domsafsigelsen at foretage en nærmere undersøgelse af sagsøgerens egnethed, subsidiært til at give sagsøgeren endnu en lejlighed til at deltage i en senere almindelig udvælgelsesprøve, alt under anvendelse af de principper, som Domstolen har fastsat«.

2. Kommissionen

a) Argumentet om, at et enkelt bedømmelseskriterium er tillagt afgørende betydning

— Kommissionen har fremhævet, at den i henhold til Domstolens praksis har en udstrakt skønsfrihed ved fastsættelsen af betingelserne for en udvælgelsesprøve (dom af 16. 10. 1975, Deboeck mod Kommissionen, sag 90/74, Sml., s. 1123; dom af 2. 10. 1979, Szemerey mod Kommissionen, sag 178/78, Sml., s. 2855).

Da den omtvistede bestemmelse i meddelelsen om udvælgelsesprøven åbenbart er fastsat i tjenestens interesse, har sagsøgte ikke overskredet grænserne for sit skøn.

— Kommissionen har anført, at udvælgelseskomiteen har overholdt de bestemmelser, der er fastsat for afviklingen af udvælgelsesprøven, hvorfor der ikke kan rejses nogen kritik af komiteen.

— Efter Kommissionen opfattelse er sagsøgerens argument ikke relevant, idet det fremgår af meddelelsen om udvælgelsesprøven, at prøven i forståelse og logisk ræsonnement ikke var den eneste, der kunne medføre udelukkelse, og idet Kommissionen ikke ved at lade visse prøver i udvælgelsesprøven medføre udelukkelse har overskredet grænserne for sit skøn.

b) Argumentet om, at en uegnet intelligensprøve er tillagt afgørende betydning

— Kommissionen har anført, at prøven i såkaldt »forståelse og logisk ræsonnement« i sig selv indeholdt flere spørgsmål (dels en multiple choice-prøve og dels en prøve i konstruktiv interpolation), og at det antal points, der medførte udelukkelse ved denne prøve, ikke var særlig højt, og at Kommissionen allerede i relativt lang tid har brugt den samling af prøver, der blev valgt til udvælgelsesprøve KOM/A/325.

— Kommissionen har desuden bemærket, at de dokumenter, sagsøgeren har fremlagt i den forbindelse, er uden sammenhæng med nærværende sag, idet de stammer fra organer eller personer, som ikke har kunnet danne sig et tilstrækkeligt indtryk af den prøve i ræsonnement, der indgik i udvælgelsesprøve KOM/A/325, som i øvrigt ikke bør betragtes som en psyko-teknisk prøve, således som de personer, der har affattet de fremlagte dokumenter, synes at gøre det.

Subsidiært har Kommissionen dertil anført, at de dokumenter, sagsøgeren har fremlagt, ikke har den betydning, sagsøgeren vil tillægge dem.

Endelig har Kommissionen gjort gældende, at den under alle omstændigheder har et skøn med hensyn til valget af prøver og pointgivningen ved besvarelserne.

c) Argumentet om, at Kommissionen har afslået at afholde en ny prøve for sagsøgeren

Kommissionen har fremhævet, at udvælgelseskomiteen har overholdt de for udvælgelsesprøven fastsatte bestemmelser, og at den ikke kan kritiseres for, at

den ikke har behandlet sagsøgerens sag med fornøden omhu.

Udvælgelseskomiteen skulle ikke fortolke den omtvistede bestemmelse i meddelelsen om udvælgelsesprøven, idet bestemmelsen ikke krævede nogen fortolkning, idet den var klart formuleret.

Endelig har udvælgelseskomiteens standpunkt svaret til princippet om ligebehandling af de forskellige ansøgere i udvælgelsesprøven.

d) Endelig har Kommissionen anført, at sagsøgerens forslag om fremlæggelse af yderligere beviser må afvises

IV — Mundtlig forhandling

Parterne har ikke givet møde i retsmødet den 12. januar 1984.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i samme retsmøde.

Præmisser

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 15. marts 1983, har Cornelis Fabius anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber med påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse om at opretholde udelukkelsen af sagsøgeren fra den mundtlige prøve i udvælgelsesprøve KOM/A/325, og dels om, at Kommissionen kendes pligtig at afholde en ny prøve med henblik på at vurdere sagsøgerens egnethed eller give sagsøgeren lejlighed til at deltage i en senere almindelig udvælgelsesprøve af samme art og uden hensyntagen til aldersgrænse.

2 Ovennævnte udvælgelsesprøve var en almindelig udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige i lønklasse 7 og 6 i kategori A.

3 Meddelelsen om udvælgelsesprøven, der blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* den 12. september 1981, bestemte i afsnit V, der havde overskriften »skriftlige prøver — adgang til den mundtlige prøve«:

»1. Arten af de skriftlige prøver:

a) Prøve i forståelse og logisk ræsonnement, der giver mulighed for at vurdere ansøgerens evne til at udføre planlægnings-, undersøgelses- eller tilsynsopgaver; denne prøve kræver ingen særlige skolekundskaber (varighed: 2 timer);

b) prøve af tre timers varighed, der giver mulighed for at vurdere, om ansøgeren har den almenviden, som er nødvendig for at kunne beklæde en tjenestemandsstilling i en international institution. Prøven vil eventuelt kunne bestå i behandling af en sag.

2. Bedømmelse af prøverne:

— Prøve 1.a): fra 0 til 40 points;

— prøve 1.b): fra 0 til 60 points.

De ansøgere, der ikke har opnået mindst 20 points ved prøve 1.a) og mindst 30 points ved prøve 1.b), kan ikke længere komme i betragtning.

3. Adgang til den mundtlige prøve:

Adgang til den mundtlige prøve har de ansøgere, som — udover at opfylde minimumskraverne under pkt. V.2. — har opnået de bedste resultater ved de skriftlige prøver . . .«.

4 Sagsøgeren, som fik adgang til udvælgelsesprøven, deltog i de skriftlige prøver den 28. juni 1982. Ved skrivelse af 10. november 1982 meddelte Kommissionen ham, at hans karakterer i de skriftlige prøver var for lave til at han kunne få adgang til den mundtlige prøve i udvælgelsesprøven. I den første prøve, der var en prøve i såkaldt »forståelse og logisk ræsonnement«, havde han nemlig kun opnået 13,82 points ud af 40, altså en karakter under 20 points, som medførte udelukkelse.

5 Ved skrivelse af 28. november 1982 anmodede sagsøgeren Kommissionen om at tage hans sag op til fornyet overvejelse, idet han blandt andet anførte, at det efter hans opfattelse ikke var rimeligt, at en prøve i »forståelse og logisk ræsonnement« blev tillagt så stor betydning for, om ansøgerne bestod. Ved afgørelse af 22. december 1982, truffet af kontorchefen i afdelingen »ansættelse« ved Kommissionen, blev anmodningen afvist.

6 Nærværende sag er anlagt til prøvelse af nævnte afgørelse. Til støtte for søgsmålet har C. Fabius fremført et eneste anbringende, nemlig at Kommissionen har tilsidesat rimelighedsprincippet og princippet om en »omhyggelig forvaltning«. Sagsøgeren har nærmere anført, *at* Kommissionen har tillagt et enkelt bedømmelseskriterium for stor betydning, *at* den har lagt overdreven

vægt på en uegnet intelligensprøve, og endelig, *at* den har afvist at afholde en ny prøve for sagsøgeren.

7 Det bemærkes, at som Domstolen ved flere lejligheder har fastslået (dom af 16. 10. 1975, Francine Deboeck mod Kommissionen, sag 90/74, Sml., s. 1123, og dom af 18. 2. 1982, Marie Hélène Ruske mod Kommissionen, sag 67/81, Sml., s. 661), har ansættelsesmyndigheden en udstrakt skønsfrihed ved fastsættelsen af de kvalifikationskriterier, som er afgørende for de stillinger, der skal besættes, og følgelig ved fastsættelse af betingelserne for udvælgelsesprøven i henhold til disse kriterier og i tjenestens interesse.

8 Når Kommissionen i denne sag derfor i en meddelelse om udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af tjenestemænd i kategori A, hvis arbejde består i at udføre planlægnings-, undersøgelses- eller tilsynsopgaver, har fastsat, at der skal afholdes en prøve i forståelse og logisk ræsonnement, som kan give grundlag for at vurdere ansøgerens evne til at udføre sådanne forskellige opgaver, og når den karakter i prøven, der medfører udelukkelse, er fastsat til 20 ud af 40 points, har Kommissionen ikke overskredet sin skønsbeføjelse og heller ikke tilsidesat nogen almindelig retsgrundsætning.

9 Sagsøgerens argumenter om, *at* han opnåede en god karakter i den anden skriftlige prøve, *at* han i sin stilling i sit hjemland udfører sit arbejde fuldt tilfredsstillende, og *at* visse myndigheder i hans hjemland kun tillægger sådanne prøver beskeden værdi, er herefter uden betydning for gyldigheden af den anfægtede afgørelse.

10 Udvælgelseskomiteen og siden ansættelsesmyndigheden har følgelig med rette afvist at give sagsøgeren adgang til den mundtlige prøve i udvælgelsesprøven og derefter afvist at afholde en ny prøve for ham.

11 Herefter og idet det findes ufornødent at imødekomme sagsøgerens anmodning om at fremlægge yderligere beviser, vil Kommissionen være at frifinde.

Sagens omkostninger

12 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagens omkostninger.

13 I henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv de udgifter, de har afholdt i sager anlagt af de ansatte ved Fællesskaberne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

1. **Sagsøgte frifindes.**

2. **Hver part bærer sine omkostninger.**

Galmot Everling Kakouris

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 9. februar 1984.

P. Heim
Justitssekretær

Y. Galmot
Formand for tredje afdeling